

15.82x22.59	1	עמוד 18	שבת 12/2025	96210864-6
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונו - 80790				

חולס בגדול :

להאמין ולזכור

יעקב ספוקיני, M.A ביחסים בינלאומיים

חולס בגדול

מקומות, בלי שהיה להם מושג מה התחדש בעולם. הביקור השני בא"י היה לא פחות ממדהים. הארץ כמו קמה לתחייה: נמל חיפה עמוס באוניות, ברחבי הארץ פזורות מושבות חקלאיות יהודיות לתפארת, תעשייה מפותחת וחידושים טכנולוגיים שיש רק בא"י.

הרצל תיאר בספר את נמל חיפה, שנחנך רק ב-1933, יותר מ-30 שנה לאחר מכן, את העיר הנהדרת והשוקקת חיים ובה "כיכר גדולה ורוחשת חיים, סביבה ניצבו בניינים גבוהים מעוטרים בקמיונים... דקלים משני צידי הרחובות, נורות חשמל שנתלו עליהם, דמו לפירות... מכונות נסעו בשקט יחסי על צמיגי גומי... קרון רכבת [הרכבל נפתח רק בשנת 1986] שחלף מעל צמרות הדקלים ומחלונותיו הציצו למטה נוסעים". הרצל כמובן הגזים במהירות שבה התרחשו הדברים, אך החזון התגשם ברובו הגדול.

בסיום הספר כתב הרצל, בין היתר: "אם תרצו אין זו אגדה, אבל אם לא תרצו, כל מה שסיפרתי לכם הוא אגדה וישיאר אגדה.... אחרי שלוש שנים של עבודה עלינו להיפרד, ספרי האהוב... אם יתמזל מזלך ותגיע לחברת אנשים טובים, מסור להם את ברכת אביך. הוא מאמין שגם חלומות הם דרך למלא את הימים שנגזר על האדם להעביר על פני האדמה. החלום אינו שונה בהרבה מן המעשה, כמו שחושבים רבים. כל מעשיהם של בני האדם היו פעם חלומות, כל מעשיהם יהיו ביום מן הימים לחלום".

- Yaakovspok1@gmail.com

העיד על עצמו, על רשלנותו ועצלנותו וזלזולו במלאכתו. סופו של הזריז להתייצב בפני המלך, והפושע במלאכתו - סופו תלייה" [אצל נחמה ליבוביץ', 'עיונים']. כלומר, שר האופים הכיר את חברו לתא וידע כי זו אישיותו וכי נעשה לו עוול, ולכן הסיק מתוך פרטי החלום והפתרון שפתר יוסף כי זהו פתרון נכון.

יוסף עצמו חלם בגדול והאמין בהגשמת חלומותיו, ופה התברר לנו כי האמין שהוא עצמו צריך 'לאחוז את השור בקרניו', ולכן ביקש משר המשקים להזכירו בפני פרעה. את ספרו "אלטנוילד" [=ארץ ישנה-חדשה] כתב בנימין זאב הרצל בשנת 1902, בשיא העשייה הציונית, כספר מְגִיִּס. בעבר, נאמר לו, כי הספר 'אוהל הדוד תום' פעל לטובת המאבק נגד העבדות יותר מכל דבר אחר. הרצל החליט לכתוב ספר שימחיש כי מדינה יהודית היא חלום ריאלי.

בספר הוא מספר על יהודי וינאי, פרידריך לבנברג, צעיר ומדוכדך, שלא מצא טעם לחייו. לבנברג קרא מודעה בעיתון: "מבוקש צעיר משכיל ומיואש, שמוכן לעשות ניסוי אחרון בחייו". לבנברג שיגר תשובה חיובית ופגש באציל גרמני עשיר, קינגסקרוט, שנפשו קצה בחיים המושחתים באירופה והחליט לחיות חיי בדידות באי באוקיינוס. קינגסקרוט, שחיפש בן-לוויה, בחר בלבנברג. יחד הפליגו לאי הבודד.

בדרכם לאי, ביקרו השניים בא"י והתאכזבו מעליבותה הנוראה - מעט אנשים, עוני זועק לשמיים וחוסר תקווה. 20 שנה שהו השניים בבדידות באי ואז החליטו לחזור לאותם

”

הארץ
כמו קמה
לתחייה:
נמל חיפה
עמוס
אוניות,
ברחבי
הארץ
פזורות
מושבות
חקלאיות
יהודיות
לתפארת

דמותו של יוסף עומדת במרכז פרשתנו. יוסף נחשף לא רק כחולס חלומות, אלא גם כאחד שידוע לפתור אותם. בעת היותו בבית הסוהר, הוא שומע את חלומותיהם של שני השרים - שר המשקים ושר האופים. יוסף פותר את חלומי של הראשון. שר האופים מגיב מייד: "נִיָּדָא שֶׁר הָאֹפִים כִּי טוֹב פְּתָר" [מ, טז]. מניין יודע שר האופים כי "טוב פְּתָר"?

"חז"ל אמרו כי 'אין אדם רואה בחלומי אלא מהרהורי לבו', והנה שר המשקים הרואה עצמו כעובד וכפעיל, כעובד וכמלווה את היין שעליו להגיש למלכו מן הגפן הפורייה ועד לכוס המוגשת - נראה מתוך חלומי, שקידתו, חריצותו ומידת אחרייותו. אולם, שר האופים רואה עצמו בלא שום עשייה: לא קצר, לא טחן, לא ניפה, לא יצק מים, לא לש ולא רדה, אלא עומד במקומו והמאפה מוכן בסלים, והוא אפילו לכסותם שכח, ומדוע לא יאכל העוף ממנו? כבר